

پاک روزری

مصنف

پی۔ ڈی۔ رافائل۔ روڈس۔ ضلع سیالکوٹ

پاک روزری

مصنف

پی۔ ڈی۔ رافائل۔ روڈس۔ ضلع سیالکوٹ

RIZWAN GILL

روحانی سرداراں ولوں اجازت اے

مورخہ ۱۳ اپریل ۱۹۶۶ء

دوبارہ شائع: الیاس مسیح (فیض آباد فیصل آباد)

مورخہ ۱۶ جون ۲۰۱۴ء

0314-4903803, 0347-7730816

پیش لفظ

شاید آؤن والے زمانیاں وچ کلیسیا دے مؤرخ لیس ویہویں صدی نوں حضرت مریم دی صدی دے ناں تھوں پکارن گے۔ تے اپنے بیاناں دی تصدیق لئی ایس صدی دے مشہور واقعات پیش کرن گے۔ جیکوں فاطمہ دے مقام تے حضرت مریم وائر ونہہ بچیاں اُتے ظہور دنیا نوں اُہدے بے داغ دل نوں نذر کیتا جانا۔ کلیسیا دی تاریخ وچ پہلے پہل میرین سال دامنا یا جانا۔ الہی والدہ نوں دو عالم دی رانی دا خطاب تے اُہدے جلالی آسمان تے اٹھائے جان نوں ایمان دا مسئلہ قرار دتا جانا، تدوی شیطان دنیا تے ہر پاس اپنا زہر پھیلایا اثر پھیلارہیا اے۔ بے شک ہر زمانے وچ بدعتاں تے ہر طرح دیاں برائیاں انسانی تاریخ دے نال نال چلیاں آئیاں نیں، پر آج کل جھڑی دشمنی تے نفرت خدا تے کلیسیا دے خلاف پھیل رہی اے۔ شاید ہی کدی کہتے دیکھن وچ آئی اے۔ اگوں آؤن والیاں مصیبتاں دے دن کلیسیا دے سائمنے ہین۔ جہاں وچ ہنیرے دیاں طاقتاں دا مقصد صرف رُوحاں دی تباہی اے۔ ہاں اُوہناں رُوحاں دی جہاں لئی مسیح یسوع اپنا لہو دگایا سی۔

سو اہناں خطریاں نوں مد نظر رکھ دیاں ہوئیاں کلیسیا دے فرزند ان نے الہی الہام نے سانت پاپا دی رہنمائی وچ اپنیاں نظراں فتح مند رانی مریم صدیقہ ول ہی لائیاں بہتر سمجھیاں ہین۔ جے دوزخی طاقتاں نوں پامال کیتا تے شیطان داسر چتھ کے اُہدے اُتے مکمل فتح پائی اے۔

ایس لئی بیداغ کنواری مریم دی جماعت حاصل کرن لئی پاک روزری دی عبادت نوں قائم کرنا بڑا ضروری اے۔ ایہہ ہر آزمائش تے غالب آؤن والا کارآمد ہتھیار اے خاتون مبارک اپنے بچیاں نوں ہر آفت تے مصیبت تھوں بچائے گی تے شیطانی حملیاں وچ اپنی سفارش نال ساڈی ڈھال تے پناہ ہووے گی۔ "اے رانی پاک روزری دی ساڈے لئی دُعا کر"

رافائل۔

پاک روزری

۱۔ اڄ چھڑی جہاں تے چوہیں پاسیں پاک روزری دی داستان کیوں ایں

اہدی بندگی وچ شریک ہونا ہر کسے نوں فخر تے مان کیوں ایں

لگی چھڑی زمین تے برکتاں دی راضی ایں تے شہہ اسمان کیوں ایں

مریم جنتاں دے وچ رہن والی دنیا والیاں تے مہربان کیوں ایں

کوئی کرے تو ینکلا ورد اہدا ہوئیا کتے کٹھا خاندان کیوں ایں

انہاں رنگ برنگیاں منکیاں دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۔ بھیت پندرہ نے ایں روزری دے پنج خوشی تے پنج جلال دے نیں

سانوں یسوع دے دکھ کران چیتے پنج بھیت جو رنج و ملال دے نیں

خوشی یسوع دی خوشی دے بھیت دسں جہڑے سوچدے نال خیال دے نیں

ڈٹھے بھیت جلال دے غور کر کے یسوع مریم دی شان وکھاں دے نیں

ہر بھیت دھیان دے نال پڑھنا اہدے عابداں لئی فرمان کیوں ایں

انہاں رنگ برنگیاں منکیاں دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

خوشی دے بھیت

۳۔ بھردا ہو نگراں پاپ دی کھڈ اندر مندا حال کیتا گناہگار اپنا

ورشہ اپنی رڑے لٹا بیٹھا چیتے وچ نہ رہیا وقار اپنا

ہو کے بھردیاں مدتاں لنگھ ٹریاں آخر فضل کیتا بخشہار اپنا

سُنی گئی فریاد آسمان اُتے یسوع مریم تھوں لیاں اوتار اپنا

انتظام نجات دا ویکھ ہندا چلی نکل شیطان دی جان کیوں ایں

انہاں رنگ برنگیاں منکیاں دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۴۔ ایصبات تائیں مریم ملن چلی جہدا پنڈا سی وچ پہاڑیاں دے
 جا کے ادب دے نال سلام کہندی کردی فرض ادا رشتے داریاں دے
 ایصبات کہندی دھن پھل تیرا دھن وچ توں عورتاں ساریاں دے
 بال اُچھلیا اے میری لکھ اندر اثر ہوئے تیرے واجاں ماریاں دے
 پاک رُوح دے نال بھر پور ہو کے دتا اوس نے کھرا بیاں کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیا ندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۵۔ یسوع جمیا تے گھریں پاپیاں دے پایا خوشی دا شور نقاریاں نے
 چکن پاپیاں دے یسوع بھار آیا لیا سکھ دا ساہ وچاریاں نے
 آئی برکتاں عرش دی والے کے دیتے کھول بُو ہے او گنہگاریاں نے
 چانن چمکیا غائب ہنیر ہوئیا ڈٹھا چن سچیاں دا ساریاں نے
 وچ ڈیاں پانجوسیاں نے آندا مرسونا تے لبان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیا ندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۶۔ مریم یسوع نوں چکلیا گد اندر یوسف خاندانی مختیار ہو کے
 چاہرن یسوع نوں نذر خدا اگے ہیکل ول نے تیار ہو کے
 جوڑا قمریاں دا اک نال آندا شع موسوی دے تابعدار ہو کے
 پوری رسم کر کے گھر اپنے نوں پر تے رب دے شکر گزار ہو کے
 ہیکل وچ نجات دے دین والا شمعون نے لیا پچھان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیا ندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۷۔ میلے یروشلیم دے جان جتے یسوع اوس ویلے باران سال دا سی
 خلقت ہوئی سی بیشمار کٹھی نہیں کوئی اپنا آپ سنبھال دا سی
 گیا کھنچ یسوع ماں باپ نالوں چھیتی لبھناں امر محال دا سی
 تیتاں دناں پچھوں اُہناں آن لبھا پھر دا سنے مریم یوسف بھالدا سی
 ہیکل وچ بیٹھا یسوع عالماں نوں کردا مسلیاں نال حیران کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیان دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

دُکھاندے بھیت

۸۔

گتسنی باغ نوں گیا یسوع جتھوں سلسلہ دُکھاندا چلیا اے
 کہندا باپ نوں دُگ کے منہ پرے پیا لہ ٹال جیکر جائے ٹلیا اے
 دھرتی سرخ ہوئی اُہدے بدن وچوں مڑہکا خون دا ریہا نہ ٹھلیا اے
 انہوں عرش تھوں باپ نے اوس ویلے فرشتہ دین تسلیاں گھلیا اے
 جان یسوع دی موت دی حد تیکر غمگین ہوئی اس دوران کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیان دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۹۔ نال تھم دے یسوع نون نبھ کے تے کوڑے مینہ دیوانگ برسان ظالم
 اُہدا بدن گلاب دیوانگ کھڑیا کرن پل اندر نمو جھان ظالم
 جیہڑے تھان مارن سٹ کوڑے دی ضرب ہڈیاں تیک پُچان ظالم
 انگ انگ وچوں خون وگ ٹریا سارا چھاننی بدن بنا نظام
 کہڑا ویکھیا عیب یہودیاں نے پلاطوس نے لیا چالان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیان دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۰۔ لیمن کنڈیا ندی ٹہنی وڈھ کے تے یسوع واسطے تاج تیار کر دے
 بیدریغ ہو کے سرتے کھوب دیندے حرکت وحشیاندی اختیار کر دے
 کنڈے کھبے کھبے کھبے چلے نہیں ترلیاں دا انتظار کر دے
 پیاسے مُدتان دے رت جوک وانگوں جھیرے پین تھوں نہیں انکار کر دے
 یسوع دشمنان دے گھیرے وچ آیا ہونیا ٹھٹھیاں تھوں نموجھان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۱۔ موہڈے بھار صلیب دا چک یسوع قدم کلوری ول اٹھان لگا
 طاقت ہوئی کمزور سی بدن وچوں پیر پیر اُتے ٹھہڑے کھان لگا
 ڈگا منہ بھار صلیب ہٹھیاں صوبیدار ڈاہڈا گھبران لگا
 شمعون نُون پھر بیگار آندا جھیرا یسوع دا بھار ونڈان لگا
 مریم دیکھ کے یسوع دا حال مندا لگی راہ تے رون گران کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۲۔ گھٹے تن صلیب تے رہیا یسوع اوس دم اخیر تے چھڈیا اے
 قبریں کھلیاں تے مردے اُٹھ بیٹھے دھرتی کنب اُٹھی سورج چھپیا اے
 طارق خوف ہونیا چھوٹے وڈیاں تے ہر کوئی اپنے گھراں نوں ٹھیا اے
 یسوع ناصری پتر خدا دا سی صوبیدار نہیں آکھنوں جھکیا اے
 ذمے لائیں نہ انہاں دے پاپ رہا یسوع دشمنان تے دیاوان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۳۔

جلال دے بھیت

تیجے دن ہوئیا زندہ قبر وچوں فتح موت اُتے یسوع پالئی اے
آخر کار سچیا کی دی فتح ہوئی طاقت ویریاں نے ازما لئی اے
پہرے والیاں دے گئے اڈ طوطے کرشمہ دیکھ کے ہوش و بجالئی اے
جہاں نال خدائی دے لائی ٹکر اہناں ہار کے منہ دی کھا لئی اے
نیڑے یسوع دے ہندیاں مگد لینی اہنوں سمجھیا سی باغباں کیوں ایں
اہناں رنگ برنگیاں منکیاں دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۴۔

یسوع جان لگا آسمان اُتے لوکی ویکھدے ویکھدے رہ گئے نیں
چاریں مگر میرے، بھیاں تے لیلیاں ٹوں پطرس قائم مقام نوں کہہ گئے نیں
پاک روح دے ملن دا سُن وعدہ چیلے نال تسلیاں بہہ گئے نیں
جیویں گیا اے آویگا پھیرتیویں اوہلے دلاں اُتوں سارے کہہ گئے نیں
سجے ہتھ کیوں باپ دے جا بیٹھا دوہناں عالماں تے حکمران کیوں ایں
اہناں رنگ برنگیاں منکیاں دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۵۔

پاک رُوح رسولاں تے ہوئیا نازل دلاں وچ تسلیاں پان سارے
ڈردے ہوئے سن جمع یہودیاں تھوں پئے اپنا آپ چھپان سارے
جھکھڑ دا نگ برپا سی شور ہوئیا شو کروا سدی تھوں ڈر جان سارے
لتھا خوف علانیہ ہر پاسے لگے یسوع دا ذکر سنان سارے
جیہاں آگ دے شعلیاں وا نگ آ کے ہر اک تے سڑیاں آن کیوں نیں
اہناں رنگ برنگیاں منکیاں دی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۶۔ جدوں یروشلم دے شہر اندر پاک مریم دا سی انتقال ہوئیا
ہتھیں دفن کر کے آئے پرت سبھے ہر اک رسول نڈہال ہوئیا
کیتا درد محسوس و چاریاں نے اہدہر موت دا اثر کمال ہوئیا
دتا رہن نہ ماں نوں قبر اندر اہدہر یسوع دا پاک خیال ہوئیا
سے بدن اٹھا لیا عرش اُتے ہوئی تخت اُتے براجمان کیوں ایں
اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۷۔ رچیا عرش اُتے جشن تاجپوشی کیونکہ تاج دی سی حقدار مریم
ولیاں فرشتیاں نے تسلیم کیتا رانی عرش دی اے تاجدار مریم
تخت اوسدا یسوع دے تخت نیڑے افضل ساریاں تھوں اہلکار مریم
رُکے رہن نہ ہتھ سفارشاں تھوں فضل ونڈدی اے بار بار مریم
پیندا اہدیاں مل سفارشاں دا اُہنوں یسوع تے مان تران کیوں ایں
اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۸۔ پنج بھیت جلال دے پڑھے جاندے ہفتے بدھ نالے اتوار دے دن
پڑھنے خوشی دے بھیت قرار پائے جمعرات نالے سوموار دے دن
بھیت دکھاں دے کہا کلیسیا نے پڑھے جان جمعے منگل وار دے دن
انہاں بھیتیاں تے جائے دھیان کیتا پڑھے روزری نوں جہیزے واردے دن
مریم پاک کنواری دے عابداں دا ایڈا روزری ول رُحمان کیوں ایں
اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۱۹۔ فادر پیٹرک دُنیا تے پھرے بھوندا کردا روزری دا پرچار اج کل
 اُہدی اثر تبلیغ دا ہوئیا ایسا ہوئیاں سُنیاں رُوحاں بیدار اج کل
 لوکی ناں لکھان رجسٹراں تے آؤن کول اُہدے پنیڈے ماراج کل
 روز روزری پڑہن دے ہوئے وعدے ویہویں صدی اندر بیشماراج کل
 ہووے کول علاج مصیبتاں دا بندہ پھیر ایڈا پریشان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۰۔ سچے پھل گلاب دے کہن اہنوں اٹو لڑی دے وچ پروئے ہوئے نیں
 مریم پاک کنواری دے تخت اگے بڑی نال عقیدتاں ڈھوئے ہوئے نیں
 پھلاں وچ سوال سوالیاندے پیش کردیاں ہی حل ہوئے ہوئے نیں
 دُھے پھلاندی پکھڑیاں وانگ باطن جاپن اکھیاں تھوں پہلاں روئے ہوئے نیں
 ہر شہر گراں تے گھراں اندر کھڑیا روزری دا گلستان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۱۔ جہاں سریں ہنیریاں تھلیاں نے غماں آن پائیاں تھر تھلیاں نیں
 لیاں چھیکوئے لبھ وچاریاں نے اہناں منکیاں وچ تسلیاں نیں
 ہوئے غماندے سروں پہاڑ لاہمیے آئیاں بوہے تے آفتاں ٹیاں نیں
 برنادت وانگوں ہونہال جاندے واٹاں جہاں نے اہدیاں ملیاں نیں
 ایس روزری دے پڑہن والیانندی حدوں ودھ کے حرص جوان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۲۔ پڑھی روزری مریم دے فوجیاں نے چھ دشمن دے اونویں چھٹ گئے نیں
 تھوڑی فوج اگے مان لشکر اندے اک پلک اندر سارے ٹٹ گئے نیں
 کھادی بھانج تے چھڈ ہتھیار ویری انہاں منکیا ندے اگے سٹ گئے نیں
 گھروں فتح دی آئے اُمید لے کے پیر چور وانگوں چوری پٹ گئے نیں
 ایس روزری دی شمشیر اگے ہندا جنگ دا فتح میدان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیا ندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۳۔ بچی راہ اُتوں کنیاں تھڑکیا ننوں اندا روزری نے سدھے راہ اُتے
 پھیڑی زندگی تے پشیمان ہو کے آخر سوچنا پیا گناہ اُتے
 بریاں صحبتاں چھڈ کے پرت آیا جدوں روشنی پئی گمراہ اُتے
 گھمن گھیر دے وچ جہاز گھیرے لائے روزری نے بندر گاہ اُتے
 بے علم نالے انہاں عالماندی پاک روزری ورد زبان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیا ندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۴۔ اوہدے وچ سی مریم دا خون رلیا جھیرا خون صلیب تے ڈھلیا سی
 اوہدے خون دا ہوئیا قبول بدلہ بند جتنا ندا بوہا کھلیا سی
 اوہدے خون صلیب نوں پاک کیتا پیریں فخر شیطان دا رُلیا سی
 اوہدے خون خریدیا ساریاں نوں ودھ ہیریا ندے نالوں تُلّیا سی
 ہر عورتاں تھوں جنم لین والا ایس خون دا زیر احسان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیا ندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۵۔ جھپڑے یسوع نے پاک صلیب اُتے دے کے جان ثواب کمائے ہوئے نہیں
 مرضی نال ونڈے وچ منکیاندے ماں اپنی ہتھ پھڑائے ہوئے نہیں
 اک اک منکے اُتے پاپیاں نے پیریں دگ کے تے ترلے پائے ہوئے نہیں
 ودھ چمکدے سورج دین روشنی تھوں کر شے روزری نے جو دکھائے ہوئے نہیں
 جاہل کہن خدا تے آدمی دے مخلوق مریم درمیاں کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۶۔ فضل یسوع نے اپنی ماں ہتھیں خاص دین دا اے انتظام کیتا
 فضلاں نال انہوں بھر پور کیتا عرشوں فرشتیاں آن سلام کیتا
 سنے بدن اٹھا لیا عرش اُتے ایڈا ودھ اُہدا احترام کیتا
 عرشوں ویکھدی اپنے پتراں نوں اہناں لئی جاری فیض عام کیتا
 عرضاں روزری دی راہیں پیش کرنا نکے وڈیاں لئی آسان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۷۔ ڈاڈا پریم بھریا دل ماں دا اے ہور دل کوئی اہدے نال دانئیں
 ماں جان دی اے رمز پتراندی اہدے وانگ کوئی محرم حال دانئیں
 خستہ حالیاں ویکھ نہ سکدی اے ماں جہا کوئی ہور سنبھال دانئیں
 دیندی جگر دا خون نچوڑ ہتھیں ماواں وانگ اولاد کوئی پال دانئیں
 مریم ماں تے اسیں فرزند اُہدے غصے الیس تے ہو یا شیطان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۸۔ رُوحاں ویکھ کے پاپ دے حال اندر سٹ مریم دے دل تے لگدی اے
 ابدی دوزخاں وچ ہلاک ہونا اہ گل نہیں اوس نوں چچدی اے
 ہندا رُوحاندا درد محسوس اُہنوں دُٹھی ماں مریم حق سچدی اے
 یسوع کولسر گرم سفار شاندا پردے پا کے تے رہندی کجی اے
 پھر دہی اُہدیاں اُلٹ وکالتاں دے ہندا بچیاندا نقصان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندا ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۲۹۔ عزت ماں دی دیکھ زمین اُتے یسوع عرش اُتے شادمان ہندا
 اُہدی قدر تعظیم تے شان اُتے کردا گلہ تے نہیں حیران ہندا
 عزت ماں دی اوسے نوں پہنچدی اے اُہدی شان دا نہیں نقصان ہندا
 اُہدی آئی پناح وچ پاپیاں تے آکھن نال اوہدے مہربان ہندا
 یسوع فرشتیاں تے حکم کرن والا ماں اپنی دا قدردان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندا ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۰۔ ابد ہر سخت دلی و ہندی پتراندا اُہدہر ویکھدی اے انجام اُہدا
 پھڑی بچیاں راہ اولڑی اے رشتہ چلیا ہو بدنام اُہدا
 و ہندی روحان دا ستیان ناس ہندا ڈاہدا دل ہندا بے آرام اُہدا
 دلی درد سہار نہ سکدی اے آخر پیار ہندا بے لگام اُہدا
 کہڑی چھک زمین تے کھچ آندا اُہنوں چھڈنا پیا آسمان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندا ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۱۔ مریم آن زمین تے بچائوؤں عدل آخری تھوں خبردار کر دی
 گئیاں پہنچ شرارتاں حد اُتے ربی ذات نہیں اعتبار کر دی
 دُونہاں دھراندے وچ وکیل پے کے آوے عرش اُتوں مارو مار کر دی
 پاپ چھڈ کے روزری پڑھو سارے پکی بچیاں نوں بار بار کر دی
 بچن واسطے دوزخی آگ کولوں ہونیا مریم دی راہیں اعلان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۲۔ جدوں ٹری چکن برنادت بالن دہندی پاک مریم اگے آئی ہوئی اے
 چٹے کپڑے تے کمر بند نیلا وچہ بانہہ دے روزری پائی ہوئی اے
 پیراں وچ گلاب دے پھل اُگے جہاں عجب گلزار بنائی ہوئی اے
 ہر پاسیوں جان جلوس اوتھے رانی روزری دی رونق لائی ہوئی اے
 لا علاج مریض پئے ہوں چنگے اوتھے غسل دا بنیا سامان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۳۔ بھریا پاپ دی گندگی نال پاپی مریم ول جاں ہتھ پسار دا اے
 اہدے عیب قصور نہیں ویکھدی اے جدوں رحم دی ماں پکار دا اے
 کہندی یسوع نوں دے نجات اہنوں میرے آسرے تے ترلہ ماردا اے
 فضل توبہ دا بخش حضور وچوں تیرا دُئیاں نوں رحم تار دا اے
 گناہگار تائیں بخشوان خاطر ایڈا یسوع تے مریم نوں مان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیانندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۴۔ شرم اپنے آپ نوں چاہدی اے پاپی روبروب دے جائے کینویں
 ٹٹی دوستی گنڈھنی ہووے اُوکھی سِدھے سار جا کے ترلہ پائے کینویں
 باطن کمبدا پاپ دے خوف کولوں دھڑکن دل دی کتے چھپائے کینویں
 جیوندی جاگدی عرش تے ماں ہووے خوف بچیاں دادل کھائے کینویں
 جاندا گھل بہشت دا بند بُوہا اُنہوں روکدا نہیں دربان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۵۔ مریم شوہ دریا وچ رُہڑیاں نوں آندا کڈھ کے پار کناریاں تے
 ویندی حوصلہ وچ مصیبتاں دے ڈگا آن اُہدے جو دواریاں تے
 اُہدی گد دے وچ جو رہیا پلدا اُہدا حکم اے چن تے تاریاں تے
 قصہ یاد اے قانا دی عے والا یسوع چلدا اُہدے اشاریاں تے
 ولایاں فرشتیاں تھوں ودھ کئی حصے اُہدا مرتبہ لا بیان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۶۔ صدی تیرھویں دے وچ روزری دے جاری ہون دا عام دستور ہوئیا
 پدعت چھڑی سی اُلٹ کلیسیا دے دووینک ڈھڈا مجبور ہوئیا
 اوس مریم دی لئی پناہ آخراہنوں اوس دا پاک ظہور ہوئیا
 دووینک تے اُہدیاں ساتھیاں تھیں چرچہ روزری دا دُور دُور ہوئیا
 اہناں وڈیاں وڈیاں بدعتاں دا کردی روزری بند طوفان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۷۔ سماں آج وی تیرھویں صدی نالوں خطرناک ڈاڈا پیا جاپدا اے
 آپو اپنی پئی اے ساریاں نوں ہر کوئی اپنا راگ الاپدا اے
 جاندا رہیا پیار گواہنڈیاں دا لالچ رہ گیا اپنے آپدا اے
 پاپی اپنے پاپ تے پائے پردہ پھرے ہورناں دے پاپ ناپدا اے
 بندہ بندگی رب دی چھڈ بیٹھا نشے خودی اپنی وچ غلطان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندى ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۸۔ آج بدعتاں اُلٹ کلیسیا دے ہر پاسیوں دُھم مچائی ہوئی اے
 ہوئی غلط تعلیم دی ڈور لہنیں جھوٹے عالماں تے پھاہی لائی ہوئی اے
 لالچ دس کے رب دے منکراں نے دنیا اپنے مگر چلائی ہوئی اے
 چاہڑی بدی دی ادھ آسمان گڈی کنڈ نیکیاں وَلو پرتائی ہوئی اے
 تانجو بدعتاں پٹیاں جان مڈھوں غافل روزری تھوں انسان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندى ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۳۹۔ مریم آکھیا روزری پڑھے گا جو اُنہوں برکتاں خاص دوانگی میں
 راکھی کراں گی اوسدی ہر حیلے دن رات اُہدے نال رہاں گی میں
 برخلاف شیطان دے روزری تُوں کامیاب ہتھیار بناں گی میں
 مٹ جائے گی بدی تے بدعتاں تُوں بند روزری نال کراں گی میں
 اُہدی وچ پناہ دے آؤن والا پاندا زندیاں رہندا دان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندى ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۴۰۔ پنہاں ساکرامنٹ نہ مرن گے اُہ سیوا وار جو ہوں گے روزری دے
 رُوحاں کڈھاگئی میں اعراف وچوں وفادار جو ہوں گے روزری دے
 حاصل ہووگی مہنوں مراد منگی دعویدار جو ہوں گے روزری دے
 مددکراں گی اُہناں مبلغاں دی کردے پھرن پرچار جو روزری دے
 اہدی بندی سدا دی زندگی دا اہدے عابداں لئی نشان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

۴۱۔ جہڑے پڑہن گے بھیت دھیان کر کے نال عاجزی تے اکساریاں دے
 اچن چیت نہ مرن گے ہوں گے نہ اُہ شکار وبائی بیماریاں دے
 جہڑے ہون گے پاپ دے حال اندر فضل پان گے اُہ نیکو کاریاندے
 رہ کے قائم خدا دے فضل اندر حق پان گے رب دی یار یاندے
 ساڈا مریم کنواری دے وعدیاں تے ایڈا ٹھوس اٹل ایمان کیوں ایں
 اہناں رنگ برنگیاں منکیاندی ایڈی قدر نالے ایڈی شان کیوں ایں

رافائل